

v Havanni. Vladne čete so napadle hotel s 15 oklopnimi avtomobili, ki so bili oboroženi s težkimi strojnimi. Po hudi borbi so se udali puntarski častniki. Padlo je 10 oficirjev, 40 vojakov in ranjenih je bilo 200. V Havanni je došlo na vse kraje do ostrih spopadov med policijo in demonstranti. Še le vihar,

ki je zadrževal po otoku, je napadil nemirneže v svoje domove. Pobeg prebivalstva pred naravno nezgodo so uporabili tolovaji, ki so pričeli ropati in zažigati hiše. Na Kubi ne plačuje nihče več davkov. Nezadovoljstvo bo doseglo višek, ko vlada San Martina ne bo več mogla plačevati vojaštva.

nost. Natančen spored proslave še bo objavljen.

*

Sv. Oče Slovincem in Hrvatom.

V ponedeljek, 2. oktobra, je Sv. Oče, kakor smo že poročali, sprejel v posebni avdienci 150 Slovencev in 50 Hrvatov, ki so pod vodstvom gg. škofov dr. Rožmana (Ljubljana), dr. Tomažiča ((Maribor) in dr. Gnidovca ((Skoplje) poromali v Rim. Slovenski in hrvatski romarji so prelepo prepevali slovenske in hrvatske pesmi, ko je prišel med nje namestnik Kristusov. Vsak mu je mogel poljubiti roko. Sv. Oče je imel na romarje nagovor, v katerem je po poročilu vaticanskega lista »Osservatore Romano« rekel: »Pozdravljam drage sinove slovenske in hrvatske, ki so prišli iz Jugoslavije, iz krajev, iz katerih sem že sprejel razne skupine romarjev. Veselim se nove skupine predragih sinov, ki so prišli na sinovsko misel, da se zberejo pod vodstvom svojih škofov okoli skupnega Očeta vesoljnega krščanstva. Drago mi je, da se mi nudi prilika, da zopet ugotovim ter dokažem svojo posebno dobrotnost napram vam in vsem vašim rojakom. Ako bi kdo — pa bil to sam angel po besedah apostola — poskusil trdit, da papež ne ljubi vaše domovine Jugoslavije, ne smete mu verovati, ker to ni res, marveč je zanikanje istine. Če ta trditev prihaja od sovražnikov, je lažje prenesti. Če prihaja od prijateljev, je stvar žalostna, ker vedo, kaj govorijo. Če pa prihaja od katoličanov, prikipi žalost Očetovega srca do višine.« Govoreč o svetem letu, je papež rekel: »Želim, da bi sveto leto bilo za predrage sinove iz Slovenije, Hrvatske in cele Jugoslavije posebno bogato na dragocenih sadovih za vaše duše.« Podeljujoč svoj blagoslov, je Sv. Oče posebno blagoslovil škofove, ki so postavljeni za dobre pastirje in čuvarje krščanske črede, nadalje duhovnike, ki se toliko trudijo, da ohranijo in razvijajo med ljudstvom plodove božjega zveličanja, ter tudi Katoliško akcijo, ki naj bo kašipot, sad in merilo krščanskega življenja.

Najstarejši rokopis sv. pisma. Dokler ni bila znana umetnost knjižnega tiska, so morali knjige z roko pisati in prepisovati, in sicer na pergament in tudi na papir. Tudi sv. pismo so tako prepisovali. V tem oziru so dosegli največje zasluge duhovniki, zlasti oni po samostanih. Ohranjenih je veliko število starih rokopisov sv. pisma, ki segajo deloma v 4. krščansko stoletje. Pred tremi leti pa so našli v Egiptu v mestu Fayom rokopis sv. pisma, ki je bil napravljen v 3. stoletju, je torej najstarejši rokopis. Ta rokopis obsega 14 poglavij iz stare zaveze in 3 iz evangelija. Rokopis so učenjaki-strokovnjaki, med njimi zlasti dr. Tascher iz Berlina in dr. Kanyon iz Londona, preučevali tri leta ter ugotovili, da je ta svetopisemski rokopis iz 3. stoletja po Kristusu ter tako najvažnejši dokument za zgodovino sv. pisma.

Koliko je jezuitov? Leta 1932 je Družba Jezusova imela 22.337 članov. Od teh je 2681 v misijonih. Potemtakem je vsak deseti jezuit misijonar. Ena petina vseh misijonskih dežel na svetu je od katoliške cerkve izročena jezuitom. V misijonskih krajih vodijo jezuiti 9771 nižjih šol, 517 meščanskih in obrtniških šol, 129 gimnazij in srednjih šol in 12 vseučilišč. Število vseh učencev in dijakov znaša 400.000. Jezuiti vzdržujejo in vodijo 104 večjih sirotišč za 9050 sirot, 43 bolnic za 4683 bolnikov, 350 lekarn, kjer se je celo leto podelilo zdravil v 2.018.670 slučajev. L. 1932 se je pod vplivom jezuitskega dela h katolicizmu obrnilo 209.914 ljudi, sv. obhajil je bilo podeljenih skupno 23.817.024. Iz tega kratkega poročila se da spoznati vsa obsežna delavnost jezuitov med različnimi narodi. Jezuitje so predvsem misijonarski red, ki daje katoliški cerkvi največ misijonarjev. Jezuitski misijoni so razporejeni po vseh delih sveta ter štejejo 47 velikih misijonskih področij. Tako delo zasluži priznanje, ne pa preganjanje.

Kakor v prvih časih krščanstva. V angleškem listu »Universe« poroča neka Angležinja o razmerah v mehiški državi Vera Cruz, v kateri vlada najhujši teror brezbožnikov in kjer je vršenje bogoslužja skoro onemogočeno. Ko je Angležinja pred odhodom v Evropo hotela moliti v kakšni katoliški cerkvi, je našla vse zaprte, samo neka razkošna je bila odprta. Ravnatelj hotela je tej gospej izjavil: »Mi imamo posebno verska tolažila. Če prav ni tujaj nobenega verskega pouka, vendar vera nikdar ni bila jačja, ko sedaj. Odkar so cerkve zaprte, sem bil večkrat

pri sv. maši. Večina navzočih so bili možje, ki so se prej redko pokazali v cerkvi. Sedaj pa, ko je težko in nevarno biti katoličan, hoče vsak iti v cerkev.« Gospo so nato spremili v neko zasebno hišo ter jo odpeljali v spalno sobo, kjer je na mizi gorela lampica. Domača gospa je vprašala Angležinjo: »Ali si hočete sami podeliti sv. obhajilo?« Angležinja je nekako prestrašeno to odklonila. »Dobro«, je rekla domačinka, »bo pa vam ga dala jaz ali moja sestra.« Po kratki molitvi se je gospa dvignila, umila roke ter prižgala svečo, ki jo je držala njena sestra. Okna sobe so bila popolnoma zastarta. Nato je Mehikanka vzela iz steklene posode srebrno skrinjico, molila: »Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho«, ter podelila svoji sestri in Angležinji sv. obhajilo. Ko so odmolile zahvalno molitev, je Mehikanka rekla: »Od julija preteklega leta se vrši z dovoljenjem g. škofa ta sv. obred tako, kakor ste videli. Imamo samo enega duhovnika za 100.000 duš. Ta prihaja vsak mesec enkrat, da daruje daritev sv. maše ter posveti hostije. Takšnih tajnih kapel, kakor jo tukaj vidite, je v mestu 40, kjer se bere sv. maša ter deli otrokom verski pouk. Duhovnik zapusti, preoblečen v obleko laika (svetnjaka), hišo; verni katoličani gredo mimo njega, kakor ga ne bi poznali, da ne bi strupeni sovražniki vere in duhovnikov postali pozorni.« Pri slovesu je Mehikanka rekla Angležinji: »Sporočite katoličanom v Angliji, naj za nas molijo, da bodo, ko se spet vrnete med nas, naše cerkve že zopet odprte.«

Vse mariborske mestne župnije bodo proslavile 1000letnico odrešenja 29. oktobra. Pred proslavo se bodo vršile po župnijah: 26., 27. in 28. oktobra tridnevne kot priprava na glavno sloves-

Jezuitsko naselbino v Mariboru je obiskal neki nebodigatreba in je odnesel iz zaklenjene sobe 1000 dinarjev v gotovini.

Vlom brez plena. V noči od 5. na 6. oktober so udrli vlomilci s ponarejenimi ključi v trgovino Medic in Zankel v Mariboru na Glavnem trgu. Železni blagajni s preslabim orodjem niso bili kos in so morali oditi brez plena.

Tri četrte kile težkega in zdravega gobana je našel v gozdovih pod Sv. Križem nad Mariborom brezposelni mariborski delavec Bogomir Mali.

Samomor dijaka. V Črni se je ustrelil dijak 4. letnika mariborskega učiteljskega Konič.

Dvakrat zaboden z nožem. V mariborski bolnici se zdravi 26letni Vinko Karner, posestnik iz Kamnice. Omenjenega je zabodel neki možki z nožem 2-krat v hrbet.

Levo nogo pod kolenom si je zlomil 44letni posestnik Rajmund Grobelnik iz Lehna pri Breznem ob Dravi.

Z motornim kolesom v tovrni avto. V noči 6. oktobra je žadel na povratku proti Mariboru 24letni dimnikar Josip Meniger na državni cesti pri Bohovi ob nerazsvetljen tovrni avto. Motociklist je dobil hude poškodbe na znotraj ter na glavi. Kolo je čisto razbito.

Tat, ki je imel smolo! Pred dnevi je odnesel iz zaklenjene hiše posestnika Horvata v Krčevini pri Vurbergu tat vso obleko in perilo. Horvatova žena je prodajala na mariborskem trgu hruške, ko je ponujal v nakup ženskam umovič njej pofatene reči. Žena je po-

klicala policijo in tat je bil ob robo in svobodo.

Peklensko zlobna požigalčeva roka na delu. Vsega pomilovanja vredni Polskavčani so noč in dan v strahu, da jim bode uničil požigalec še to, kar jim je preostalo od neprestanih požigov. Dne 4. oktobra je vsled požiga zgorelo v Sp. Polskavi gospodarsko poslopje Tinetove Roze. Poslopje je bilo krito s slamo in je pogorelo do tal. Ljudje so še bili zbrani krog pogorišča, že je izbruhnil ogenj ob 5. uri zjutraj na drugem koncu vasi pri posestniku, kjer pravijo po domače pri Janezu. Zgorelo je gospodarsko poslopje. Od Janeza je preskočil ogenj na komaj dozidano gospodarsko poslopje posestnika Karla Hrastnika, ki je letos pogorel že drugič.

Zaklan na lastnem dvorišču. V Zaklju pri Novi Cerkvi se je nahajal v noči na svojem lastnem dvorišču 33letni posestnik Ivan Čebek. Nekdo ga je bil napadel in ga šestkrat zabolal z nožem. Gospodarja so našli domači v veliki mlaki krvi le še malo živega ter ga odpremili v bolnico v Ptuj. Vsa zdravniška pomoč je bila zastonj radi prevelike zgube krvi. Pred smrtjo je še bil Čebek zaslišan od preiskovalnega sodnika. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je radi silih ubodljajev bil razrezan želodec, vranica in jetra, radi česar je nastala notranja krvavitev. Tudi takojšnja zdravniška pomoč Čebeku ne bi rešila življenja. Dognano je, da je napadalec svojo žrtev še potem, ko ga je obdelal z nožem, vlekel na cesto in ga tam s pestmi pretepal. Orožniki so ubijalca izsledili in ga vklenjenega prignali v zapore okrajnega sodišča v Ptuj. 24letni Ivan priznava svoje dejanje, zagovarja se pa, da je izvršil zločin v pijanosti. Pokojni Ivan Čebek zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Truplo je pokopano na pokopališču v Rogoznici.

Vlom. V Njivercah pri Hajdinu je bilo od neznancev vlomljeno v stanovanje železniškega čuvaja Mateja Purgaja. Nepridipravi so napravili škode za 1000 Din. Vlom je bil izvršen v odsotnosti obeh zakoncev Purgaj.

Po štirih mesecih najdeno okostje. Letos dne 20. maja je zginil 74letni posestnik Ignac Črešnar z Resnika pri Konjicah. Vse je bilo uverjeno, da je postal žrtev zločina, ker je bil na glasu kot petičen in varčen gospodar. Pred dnevi je naletel pri nabiranju gob Bernik v Črešnarjevem gozdu na okostje, ki je bilo pokrito s preperelimi cunjami. Bernik je spoznal v cotah obleko rajnega Črešnarja. Na lice mesta poklicana komisija je ugotovila, da je zadela Črešnarja v njegovem lastnem gozdu kap. Od trupla je ostalo le še okostje. Iz ostankov obleke so rešili hranilno knjižico in 15 bankovcev po 100 Din.

S kamnom po glavi. V Podgradu v občini Kot pri Konjicah je v prepiru napadel neki posestnik Ferdinanda Kumarja ter ga je poškodoval s kamnom opasno po glavi. Kumarja so prepeljali iz konjiške v celjsko bolnico.

Gospodarsko poslopje je pogorelo na Stanovskem pri Poljčanah posestniku Alfonzu Korošču. Komaj so rešili živi-

no. Ogenj je uničil 40 meterskih stotov sena in slame ter 2000 kg krompirja. Pred tremi leti sta pogorela Korošču hiša in gospodarsko poslopje.

Usodepolna eksplozija dinamične patrone. Dne 3. oktobra je eksplodirala v roki dinamična patrona 28letnemu čev-

ljarskemu mojstru Francu Rednaku iz Škal pri Velenju. Eksplozija mu je raztrgala prste na desnici in ga poškodovala po obrazu.

Pojasnilo glede strela v hrbet. V zadnji številki smo poročali, da je posestnik v Babni reki pri Sv. Štefanu v sre-

Koledar

za v žep vsakemu gospodarju

smo za leto 1934 s koledarjem že od 1. X. 1933 pripravili žepni koledar »Slov. gospodarja«. Koledar je vezan v celo platno in ga tako vsakdo brez skrbi nosi vse leto v žepu. Letošnja izdaja ima sledečo zanimivo vsebino:

Koledar, kjer je ob enem zapisnik za vsakdanje notice.
Vremenski ključ in navodilo za določitev vremena
Cirilica in latinica, kakor se tiska in piše
Jugoslavija in njen popis
Poštne pristojbine
Kraljeva banska uprava
Proračun kmetijskega oddelka banske uprave
O zemljiški knjigi
Čebelnjak

O sortiranju in vkladanju sadja
Precejanje in čiščenje vina
Napake in bolezni vina
Goveji hlev
Skrb za plemensko živino
Škodljivost plemenjenja v sorodstvu pri svinjah

Kako se pozna starost govedi
Kmetijski posevki v Sloveniji
Naši travniki in živinoreja
Kako se mešajo umetna gnojila
Lovski zakon
Prva pomoč v nesreči
Amortizacija dolgov
Sejmi

Kmetijsko knjigovodstvo in tabele
Poleg teh člankov ima koledar še sledeče tabele:

Kako se določi vsebina debel in hlodov na podlagi dolžinskega in sredinskega premera
Tabela kubičnih metrov dreves
Tabela za preračunanje oralov in hektarje itd.

Koledar brežnosti domačih živali
Koliko časa traja pojatev
Teža žive in zaklane živine
Izdatki in prejemi za vsak mesec posebej

Zapisnik delavcev in njih plače
Zapisnik plače v blagu in delu
Zapisnik živalskega prirastka
Kako snažimo madeže
Praznega papirja 64 strani
Na robu centimeterska mera in svinčnik.

Koledar pošiljamo samo na predplačilo in sicer lahko pošljete 10 Din za koledar in 1 Din za poštnino, skupno torej 11 Din v znamkah, ali pa pišite po položnico. V nekaterih krajih bodo pobrali naši prijatelji skupno naročilo. Pripominjamo, da je naklada zaradi razmer mala in da letos ne bo na noben način ponatisa. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Podpisani naročam koledar »Slovenskega gospodarja« in prosim, da mi določite položnico, da vam denar določim (ali: in prilagam temu pismu znamke za 11 Din), to je 10 Din za koledar in 1 Din za poštnino, ter prosim, da mi koledar takoj določite.

Moj natančen naslov je:

Ime in priimek:

Kraj:

Pošta:

zu Šmarje pri Jelšah iz lovske puške obstrelil v hrbet 48letnega dninarja M. Zupeta, ki se zdravi v celjski bolnišnici. Ozadje obstrela je sledeče: Zupet in 3 mladoletni fantje so hoteli izvršiti tatvino pri omenjenem posestniku. Zupet se je splazil v sobo, od koder je hotel dati znamenje svojim trem pajdašem, ki so čakali pred hišo. Posestnik pa je še pravočasno zalotil Zupeta v sobi. Ko se je Zupet pognal v beg je posestnik pograbil svojo lovsko puško, ustrelil za bežečim Zupetom in ga zadel v hrbet. Zupeta so prepeljali v celjsko bolnico. Dva Zupetova pajdaša je aretirala policija v Celju, tretji pa je pobegnil in ga še niso izsledili.

Kolesar je povozil 75letno prevžitkarico Barbaro Pidar iz Ploga pri Sv. Juriju ob Taboru dne 3. t. m. in ji zlomil levo nogo.

Nevarna vlomilska družba, ki šteje nad 10 članov, se je pojavila med celjskim in šmarskim srezom. Drzneži imajo na vesti več vlomov ter talvin, in so nevarno obstrelili posestniškega

Strojnica vladnih čet oblega hotel »Nacional« v kubanski prestolici Havana, kjer se je zabarikadiralo 368 puntarskih oficirjev.

Parnik, ki je vozil 34.000 litrov petroleja, je zadel ob most pri Westerlingtonu v Severni Ameriki in se je potopil.

V Londonu so izvolili za leto 1933—34 novega župana W. Colleta. Slika nam predstavlja slovesen sprevod novega župana iz rotovža po izvolitvi.

Naročilnica.

Tiskarna sv. Cirila

Maribor

Koroška cesta 5

sina Ivana Gračnerja z Jezerc v županiji Dobje pri Planini.

Železniška nesreča. Na železniški progi med Javornikom in Jesenicami so našli grozno razmesarjeno truplo 25letnega Franceta Jekovca, sina tovarniškega delavca, katerega je mučila padavica in je prosjačil. Revež je zašel gotovo po nesreči pod vlak.

Ogenj je uničil hišo posestniku Damijanu Zupančiču v Dečovi vasi pri Žužemberku. Zgorele so tudi vse premičnine, krma ter kokoši. Škoda znaša 40.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino.

Zaloga stolov zgorela. V noči od 4. na 5. oktobra je začelo goreti skladišče lesa in stolov pri stolarni g. Alojza Luglija v Borovnici na Kranjskem. Gasilci so ubranili lastniku nekaj metrov od pogorišča oddaljeno stolarno in stanovanjsko hišo. Vzrok požara je neznan.

Polet zrakoplova »Graf Zeppelin«. Dne 14. t. m. bo odplul zrakoplov »Gr.

Zeppelin« na krožni polet Friedrichshafen — Rio de Janeiro — Miami — Akron — Čikago — Sevilla — Friedrichshafen, kamor se bo vrnil predvidoma dne 2. ali 3. novembra t. l.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Koce, štrange, slamnjače kupujem stalno pri Anton Šinkovec, Čelje, Dečkov trg. 1006

Smehljajoča levinja.

Na svojih potovanjih po celem svetu je prišel znameniti naravoslovec ter raziskovalec Brehm v Egipt. V Char-tumu se je spoznal s kraljevim namestnikom Latief pašo. Da bi učenjaku dokazal paša posebno naklonjenost, mu je podaril čisto mlado levinjo. Ni bila večja nego kak dakelj in nekaj posebno prikupljivega je bil njen smeh. S smešnim izrazom v obrazu in s prijaznimi očmi je oznanjala svojo notrajno zadovoljnost. Mala levinja je postala ljubljenska vseh, ki so jo enkrat videli. Celu Brehmu je bila živalca vse. Po cele ure se je igračkalo z njo in ji je dal ime »Bachida« (Srečna).

Tudi levinja je bila vdana svojemu gospodarju. Sam je vodil zelo strogo njeno odgojo in ko je zrasla, se ni več odstranila od njega. Celu na ulici je te-kala povsem spodobno poleg gospodarja brez nagobčnika. Niti otroci se je niso bali. Večkrat so videli, kako se je valjala in kotalila levinja z zamorčkom po pesku, ne da bi mu storila kaj žalega. Edina bitja, ki so se spustila v dir pred levinjo, so bile kamele.

Po noči je spala levinja poleg postelje gospodarja na tleh. Po dnevu se je rada igrala z drugimi živali. Ako so te spale, se je priplazila neslišno do njih, jim je zagodrnjala nekaj v uho in ko so hušnile vse preplašene po koncu, se je zadovoljno smehljala.

Brehm je dobil med zbirko živali opico, ki jej pravijo pavijan. Z opico je

Gonilna moč v pralnem kotlu

Na milijone kisikovih mehurčkov vzbudi gibanje. Razvijajo se med kuhanjem (vsaj 15 minut) v raztopini Schichtovega Radiona in poganjajo — brez prestanka za vas delajoč — milno peno skozi kanino. Tako operete perilo lepota in prizanesljivo, če redno uporabljate Schichtov Radion.

hotelu levinja uganjati svoje burke, a pavijan je bil nedostopen za vsako šalo. Skočil je zveri na hrbet in jo je tako praskal, da je morala pobegniti. Od tedaj je zavladało sovraštvó med obema. Ko sta se lepega dne zopet srečala,

je obklala Bechida opico na smrt. Brehm je bil ves presenečen, ko so mu povedali, kaj se je zgodilo. Pretepel je levinjo, ki se je pa celo gospodarju postavila po robu. Zverinski nagon je pa konečno zmagal in s tajo je zamahnila

Iznojdba peresnika.

V Königsbergu v Nemčiji je živel l. 1800 neki Bürger, ki je bil učitelj lepopsija in je preizkušal vse mogoče načine, kako bina-vadil svoje učence lepe pisave. Belli si je tudi glavo, da bi upe-ljal nekaj boljšega, nego je bilo gosje pe-ro, katerega je bilo treba vedno obdelovati z nožem. Postopa-nje z gosjim peresom je bilo nerodno in je zahtevalo precej časa. Lepega dne se je ro-dila Bürgerju misel: razrezati gosje pero na več delov, vsak del posebej preklati preko sredine in kratko pe-ro opremiti s klju-nom, kakor je imeno-val držaj ali po naše:

Pavel Keller:

10. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Tega si ne smete naprtiti, gospod uradni predstojnik. Vsak ujetnik ima pravico zahtevati, da človeško ravnajo z njim.«

»To mi je hudičevo malo mar; imam drugih opravkov dosti, kakor pa kuhati gospodu Grčarju vino.«

»Gospod uradni predstojnik, če vam stari Grčar umre, vzamete državnemu pravdniku najvažnejšo pričo v tej resni zadevi.«

»Pričo? A tako! Vi nekaj veste! Sluga, takoj mi pridite sem! Pojdite k »Grozdu«, tam naj vam dajo dva otepa slame in eno ali dve odeji. To nesite Grčarju v gasilni dom. In počakajte tam. Midva prideva za vami.«

»In vzemite pri »Grozdu« na moj račun ročko vročega čaja za Grčarja!« sem zaklical biriču.

Boltežar je zagodrnjal in odšel nazaj k mo-

žem, ki so stražili ogenj. Jaz pa sem šel za žagarjevo hišo, kjer veter in dež nista mogla do mene. Čez nekoliko časa je prišel Boltežar in rekel:

»Sedaj pa pojdem k Grčarju v gasilni dom. Takoj ga bom zaslišal. Takoj po dejanju je to najboljše. Vi lahko greste z menoj, če hočete, zato, da bo priča pri rokah; na biriča se namreč ne morem veliko zanesti. Nima dobrega spomina. Vsak vzame svetilnico. In sedaj pojdiva!«

Šla sva. Od hriba gori pa proti koči na barju je donelo: »Tonče! Tonče!«

»Še vedno išče sina!« je rekel Boltežar. »Videti je, da se mu je zmešalo. Vse to stori nepokorščina. Dvajset let se že pravda ta mož z grajščino zaradi vodne pravice in dovolj, da je ta sodrga v njegovi koči na barju. Sedaj pa ima!«

»Žalostno je, gospod Boltežar!«

»Žalostno — haha! Pomenito je, da žalostne reči vedno zadenejo na tako svojat. Kdor ne stopi s prave poti, tistemu se takozvane žalostne reči sploh ne pripete!«

»Tem besedam ne morem pritrditi, gospod Boltežar!«